

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 15Co/152/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119392401
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Walterová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2024:6119392401.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Silvie Walterovej a členiek senátu JUDr. Evy Mészárosovej a Mgr. Zity Leimbergerovej, v právnej veci žalobkyne: Y. F. E. H. Ž. J. I. Ň. I. U. Á. , W. H.E. X.X.XXXX, M. F. F., V. Č.. X, zastúpená advokátkou: JUDr. Natália Stahovcová, Bratislava, Karpatská č. 6, proti žalovanému: Wüstenrot poisťovňa, a. s., IČO: 31 383 40, Bratislava, Karadžičova č. 17, zastúpený spoločnosťou: SEDLAČKO & PARTNERS, s. r. o., IČO: 36 853 186, Bratislava, Štefánikova č. 8, za ktorú koná JUDr. František Sedlačko, o zaplatenie sumy 401,49 € s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Mestského súdu Bratislava IV (vo veci Okresného súdu Bratislava I) zo dňa 6. októbra 2022, č. k. 11 C 1/2020-135, v znení opravného uznesenia zo dňa 9. októbra 2023, č. k. B1-11 C 1/2020-180, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Mestského súdu Bratislava IV (vo veci Okresného súdu Bratislava I) zo dňa 6. októbra 2022, č. k. 11 C 1/2020-135, v spojení s opravným uznesením zo dňa 9. októbra 2023, č. k. B1-11 C 1/2020-180, vo výrokoch II. a III., p o t v r d z u j e .

II. Žalobkyni p r i z n á v a nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1.1. Súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa 6.10.2022, č. k. 11 C 1/2020-135 (v znení opravného uznesenia zo dňa 9.10.2023, č.k. B1-11 C 1/2020-180, ktorým bolo opravené záhlavie napadnutého rozsudku v časti identifikačného čísla žalovaného), vo výroku I. zastavil konanie v časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 401,49 € od 21.8.2019 do zaplatenia, vo výroku II. zaviazal žalovaného povinnosťou zaplatiť žalobcovi sumu 401,49 € do troch dní od právoplatnosti rozsudku a vo výroku III. žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 80 %, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

1.2. Vychádzal zo žaloby doručenej súdu dňa 11.10.2019 odôvodnenej tým, že žalobcovi vznikla dňa 24.5.2019 v Bratislave škoda na jeho motorovom vozidle v dôsledku poistnej udalosti vedenej u žalovaného pod č. XXXX.XXXX/XXX-X, pričom za škodu zodpovedá osoba, ktorá má so žalovaným na tento účel uzatvorené povinné zmluvné poistenie. Výška skutočnej škody žalobcu pozostávala z nákladov na opravu predmetného vozidla, ktoré sú vyčíslené na sumu 802,99 €. Vo veci predmetnej škody žalovaný listom zo dňa 14.6.2019 uviedol, že v tejto veci „nepriznáva“ položku vo výške 50 % nákladov „z dôvodu iného predchádzajúceho poškodenia v dolnej časti nárazníka“, preto zo strany žalovaného bola uhradená náhrada škody namiesto 802,99 € len vo výške 50 %, t. j. 401,50 €, ktorú žalovaný poukázal priamo na účet Autogrand a. s.

2.1. Po právnej stránke súd prvej inštancie rozsudok odôvodnil ustanoveniami § 144, § 145 ods. 2, § 146 ods. 1 Civilného sporového poriadku, § 442 ods. 1, § 443, § 799 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 4 ods.

2, ods. 4, § 15 ods. 1, § 11 ods. 6 písm. b), ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoPZP“) a konštatoval, že v prejednávanej veci boli naplnené základné predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu na strane škodcu (poisteného u žalovaného), a to porušenie právnej povinnosti, existencia škody a príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou. Tieto skutočnosti neboli ani medzi stranami sporné; spornou bola výška škody. Uviedol, že po vzatí žaloby späť v časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 401,49 € od 21.8.2019 do zaplatenia žalobcom, zostal predmetom sporu žalobou uplatnený nárok na zaplatenie sumy 401,49 € a nárok na náhradu trov konania.

2.2. Na základe vykonaného dokazovania mal prvoinštančný súd za preukázané, že nesporným skutkovým tvrdením medzi stranami sporu bolo skutkové tvrdenie o tom, že dňa 24.5.2019 v Bratislave na M. X, došlo k škodovej udalosti, pri ktorej bolo poškodené osobné motorové vozidlo žalobcu zn. Mazda 3, EČV: T.; že škoda na motorovom vozidle žalobcu bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla zn. Land Rover, EČV: L. (pred škodovou udalosťou malo EČV: F.), ktoré bolo povinne zmluvne poistené u žalovaného; že žalobca škodovú udalosť nahlásil žalovanému; že u žalovaného sa viedla poisťovná udalosť pod č. XXXX.XXXX/XXX-X; že žalobca si dal opraviť poškodené motorové vozidlo v servise obchodnej spoločnosti AUTOGRAND a. s., ktorá mu za opravu poškodeného motorového vozidla vyúčtovala sumu 802,99 € s DPH (klampiarska práca 133,75 €, lakovací materiál 159,41 €, lakovnícka práca 326,35 €, drobný jednicový materiál 36,58 € a kryt 13,07 €) faktúrou č. XXXXXX, zo dňa 4.6.2019, so splatnosťou dňa 18.6.2019; že žalovaný v Oznámení o poistnom plnení zo dňa 14.6.2019 oznámil žalobcovi, že skutočnú škodu, t. j. poistné plnenie vo výške 401,50 € poukazuje na účet AUTOGRAND a. s., pričom výšku skutočnej škody stanovil na základe nahlásených údajov o priebehu a rozsahu poistnej udalosti, obhliadky poškodených častí, správy vyšetrovacích orgánov, predložených dokladov o výške spôsobenej škody, ustanovenia § 442 Občianskeho zákonníka tak, že náklady na opravu poškodeného vozidla vyúčtované vo faktúre č. XXXXXX v sume 802,99 € krátil o nepriznané položky - mínus 50 % nákladov z dôvodu iného predchádzajúceho poškodenia v dolnej časti nárazníka, t. j. o sumu 401,49 €. Sporným skutkovým tvrdením medzi stranami sporu zostalo to, či krátenie poistného plnenia žalovaným o sumu 401,49 € bolo neoprávnené, ako tvrdil žalobca, alebo oprávnené, ako tvrdil žalovaný. Dôvodil, že spornosť vyplýva len z posúdenia, či bolo treba iba výmenu prasknutej mriežky pravého predného nárazníka, ktorá bola pred vznikom škodovej udalosti nepoškodená, alebo aj prelakovanie celého predného nárazníka, keďže prelakovanie celého predného nárazníka si vyžadovalo už predchádzajúce poškodenie na motorovom vozidle žalobcu, čo žalobca nepopieral. K otázke krátenia poistného plnenia v sume 401,49 € (nepriznaná položka - mínus 50 % nákladov) žalovaným odôvodnenom iným predchádzajúcim poškodením v dolnej časti nárazníka súd prvej inštancie uviedol, že žalovaný v odpore proti platobnému rozkazu sám doslovne uviedol: „Pri obhliadke poškodeného vozidla dňa 27.5.2019 bolo technikom žalovaného zistené, že na prednom nárazníku je staršie poškodenie, ktorého odstránenie si takisto vyžadovalo celkové prelakovanie celého dielu.“ Žalovaný použitím slova „takisto“ vo vlastnom tvrdení sám uznal, že celkové prelakovanie predného nárazníka si vyžadovalo aj poškodenie motorového vozidla žalobcu spôsobené škodovou (poistnou) udalosťou zo dňa 24.5.2019. Z vyjadrenia technika žalovaného pri obhliadke poškodeného motorového vozidla žalobcu dňa 27.5.2019 teda vyplnilo, že aj keby nebolo potrebné prelakovať predný nárazník motorového vozidla žalobcu po poškodení staršieho charakteru, bolo by ho potrebné prelakovať po poškodení spôsobenom škodovou (poistnou) udalosťou zo dňa 24.5.2019. Potreba opravy motorového vozidla žalobcu tak ako bola vykonaná, zjavne vyplynula zo škodovej (poistnej) udalosti a existencia drobného predchádzajúceho poškodenia v dolnej časti nárazníka na motorovom vozidle žalobcu nemení nič na tom, aká bola skutočná výška škody. Identický rozsah opravy na motorovom vozidle žalobcu by bol realizovaný aj v prípade, ak by sa na motorovom vozidle žalobcu nenachádzalo predchádzajúce drobné poškodenie v dolnej časti nárazníka. Pokiaľ žalovaný tvrdil, že žalobca mal nárok na náhradu škody iba za výmenu prasknutej mriežky predného nárazníka, ktorá bola pred vznikom škodovej udalosti nepoškodená (podľa predloženej faktúry išlo o náklady v sume 36,58 €), súdu prvej inštancie sa javilo nelogické, prečo žalovaný poskytol po ukončení šetrenia poistnej udalosti žalobcovi poistné plnenie až v rozsahu 50 % fakturovanej sumy (401,50 €), keď mal za to, že z povinného zmluvného poistenia žalobcovi vznikol nárok iba v rozsahu 36,58 €, ktorú sumu považoval za skutočnú škodu. Tento logický rozpor odporujúci zákonnej povinnosti poisťovateľa (žalovaného) nahradiť za poisteného (škodcu) poškodenému (žalobcovi) uplatnené preukázané nároky na náhradu škody v zmysle citovaného ustanovenia § 4 ods. 2 zákona o povinnom zmluvnom poistení a zákonnej povinnosti nahradiť skutočnú škodu v zmysle ustanovenia § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nebol žalovaným v priebehu konania dostatočne vysvetlený, napriek tomu, že na pojednávaní právny zástupca

žalovaného jeho postup označil „za čisto ústretový a proklientský.“ Vo vzťahu k tvrdeniu advokáta žalovaného na pojednávaní, že sporným je, či žalobcovi vôbec vznikla škodovou udalosťou ujma ako zákonný predpoklad pre vznik zodpovednosti za škodu, súd prvej inštancie uviedol, že keďže žalovaný poistné plnenie žalobcovi poskytol, uznal tým vznik škody (ujmy) v dôsledku škodovej udalosti. Vysvetlil, že skutočnú škodu v zmysle ustanovenia § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka predstavujú účelne vynaložené náklady, resp. náklady potrebné na uvedenie veci do pôvodného stavu, v danom prípade náklady vo výške 802,99 € vyúčtované žalobcovi za opravu poškodeného vozidla. Aplikácia ustanovení § 442 a § 443 Občianskeho zákonníka na danú právnu vec znamená, že žalobcovi (poškodenému) musí byť kompenzovaná ujma, ktorá mu vznikla z titulu dopravnej nehody (škodovej, resp. poistnej udalosti), keďže žalovaný nepreukázal, že by sa žalobca bezdôvodne obohatil. V tejto súvislosti súd prvej inštancie odkázal na rozhodovaciu činnosť Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zaoberajúcu sa výkladom uvedených ustanovení, napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Obdo 48/2012, zo dňa 28.3.2013. Krátenie poistného plnenia žalovaným, bez náležitého dodržania zákonného postupu žalovaného v zmysle § 799 ods. 2 Občianskeho zákonníka, považoval za porušenie zásady neminem laedere - nikoho nepoškozovať. V nadväznosti na uvedený záver, že žalovaný nepreukázal získanie majetkového prospechu žalobcu konštatoval, že všetky náklady na navrátenie vozidla do pôvodného, prevádzkyschopného stavu, boli vynaložené účelne tak, aby stav vozidla zodpovedal stavu pred škodovou udalosťou. Všetky náklady boli riadne preukázané faktúrou za vykonanú opravu. Reálna škoda bola žalobcom (poškodeným) riadne preukázaná. Nemožno prenášať povinnosť na zaplatenie nákladov na uvedenie veci do pôvodného stavu na žalobcu (poškodeného) a nedôvodne ho znevýhodňovať oproti škodcovi (poistenému u žalovaného). Žalobca (poškodený) svojím konaním neprispel k poškodeniu svojho vozidla. V dôsledku škodovej udalosti sa poškodený dostáva do situácie, keď na rozdiel od vinníka škody, si počíнал v súlade s právom (neporušil právne predpisy súvisiace s cestnou premávkou) a bol nútený ako poškodený vynaložiť zo svojho majetku značnú sumu na to, aby svoje vozidlo mohol používať v stave ako pred škodovou udalosťou. Takáto oprava vozidla bola žalobcovi (poškodenému) v podstate nútená protiprávnym konaním škodcu (poisteného u žalovaného) a nie je preto možné od neho spravodlivo požadovať, aby na nehodu, ktorú nezavinil, doplácaval. Žalovaný náležite nepreukázal dôvodnosť a účelnosť krátenia poistného plnenia, nepostačujú len všeobecné tvrdenia o nepotrebnosti konkrétneho segmentu opravy, je nevyhnuté ich nepotrebnosť aj preukázať. Súd prvej inštancie uzavrel, že krátenie poistného plnenia žalovaným o sumu 401,49 € (ktorej zaplatenie je predmetom tohto sporu) považoval za neoprávnené.

2.3. Výrok o náhrade trov konania súd prvej inštancie odôvodnil právne ustanoveniami § 255 ods. 1, § 256 ods. 1, § 262 ods. 1 a ods. 2 C.s.p. tak, že zastavenie konania v časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 401,49 € od 21.8.2019 do zaplatenia procesne zavinil žalobca, takže vznikol nárok na náhradu trov konania v tejto časti žalovanému v rozsahu 10 %; tento úspech žalovaného je zároveň neúspechom žalobcu. Žalobca mal vo veci úspech v časti o zaplatenie sumy 401,49 €, keďže žalobe v tejto časti súd prvej inštancie vyhovel, preto mu vznikol nárok na náhradu trov konania potrebných na účelne uplatňovanie práva proti žalovanému, ktorý v tejto časti úspech nemal, v rozsahu 90 %, tento úspech žalobcu je zároveň neúspechom žalovaného. O nároku na náhradu trov konania rozhodol vychádzajúc z čistého úspechu žalobcu v rozsahu 80 %. Úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 401,49 € od 21.8.2019 do rozhodnutia súdu vo veci samej, t. j. dňa 6.10.2022, predstavuje sumu 62,86 €. Výpočet čistého úspechu žalobcu potom tak predstavuje $401,49 \text{ €} \times 100 \text{ deleno } 464,35 \text{ €}$ (žalovaná suma vrátane úroku z omeškania: $401,49 \text{ €} + 62,86 \text{ €}$) = 86,46 %, zaokrúhlene 90 % ako úspech žalobcu; $100 \% \text{ mínus } 90 \% = 10\%$ ako úspech žalovaného; čistý úspech žalobcu činí 80 % (90 % úspech žalobcu/ mínus 10 % úspech žalovaného).

3. Proti tomuto rozsudku vo výrokoch II. a III. podal včas odvolanie žalovaný, dôvodiac tým, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia vecí, súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Vecne odvolanie odôvodnil tým, že žalovaný riadne a včas vykonal šetrenie poistnej udalosti a žalobkyni poskytol poistné plnenie v sume 401,50 €, t. j. uplatnený nárok vo výške 802,99 € krátil o 50 % z dôvodu existencie skorších poškodení motorového vozidla. Poškodenie dolnej časti predného nárazníka na motorovom vozidle žalobkyne, ktorému uplatnený nárok zodpovedá, bolo staršieho charakteru a nesúviselo s predmetnou škodovou udalosťou spôsobenou vozidlom poisteným u žalovaného. Pri obhliadke poškodeného vozidla dňa 27.5.2019 bolo totiž technikom žalovaného zistené, že na prednom nárazníku je staršie poškodenie, ktorého odstránenie si samo o sebe vyžadovalo celkové prelakovanie celého dielu. Kompletné prelakovanie predného nárazníka na motorovom vozidle žalobkyne (tak ako bolo vykonané po spornej

škodovej udalosti) bolo preto nevyhnutné už v súvislosti s predchádzajúcim poškodením vozidla. Žalobkyňa v konaní nerozporovala existenciu skorších poškodení predného nárazníka, rovnako ako ani skutočnosť, že tieto skoršie poškodenia si samé o sebe vyžadovali prelakovanie celého nárazníka. Ide preto o nesporné skutkové tvrdenie, na ktoré poukázal aj súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku. Nespornosť skutkového tvrdenia o existencii skorších poškodení vozidla a s tým súvisiacou nutnosťou prelakovania celého predného nárazníka možno abstrahovať aj z vyjadrenia žalobkyne k odporu žalovaného. Ak samotná žalobkyňa uznala existenciu skorších poškodení, a to že si vyžadovali prelakovanie celého nárazníka, záver súdu prvej inštancie o tom, že skoršie poškodenia boli „drobné“, nemôže obstať. „Drobnosť“ skorších poškodení pritom nevyplýva zo žiadneho dôkazného prostriedku, preto podľa názoru žalovaného súd prvej inštancie dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. S poukazom na ustanovenie § 4 ods. 4 ZoPZP ďalej dôvodil, že konklúzie súdu prvej inštancie uvedené v bodoch 38. a 39. napadnutého rozhodnutia sú výsledkom nesprávnych skutkových zistení a nesprávnej aplikácie § 4 ods. 4 ZoPZP v spojení s § 442 a § 443 Občianskeho zákonníka. Súd prvej inštancie síce správne uviedol, že poisťovateľ je povinný kompenzovať ujmu, ktorá poškodenému vznikla z titulu dopravnej nehody (škodovej udalosti) a za účelné možno považovať náklady vynaložené na to, aby stav vozidla zodpovedal stavu pred škodovou udalosťou, avšak celkom zjavne opomína reálny stav vozidla pred škodovou udalosťou zo dňa 24.5.2019. Je nesporné, že vozidlo žalobkyne vykazovalo pred škodovou udalosťou zo dňa 24.5.2019 poškodenia predného nárazníka a tieto poškodenia si samé o sebe vyžadovali prelakovanie celého poškodeného dielu. Ak aj pri škodovej udalosti dňa 24.5.2019 došlo k poškodeniu predného nárazníka vozidla žalobkyne, existenciu skorších poškodení je nevyhnutné zohľadniť. Opravou predného nárazníka totiž nedošlo k navráteniu vozidla do stavu pred škodovou udalosťou zo dňa 24.5.2019, ale došlo k uvedeniu vozidla do stavu, ktorý tu bol ešte pred jeho skorším poškodením. Toto skoršie poškodenie pritom za žiadnych okolností nesúviselo so škodovou udalosťou spôsobenou poisťovníkom žalovaného. S prihliadnutím na rozsah poisťovateľa plniť a na výklad relevantných ustanovení je preto nevyhnutné skúmať stav vozidla pred škodovou udalosťou. Ako vyplynulo z dokazovania a tvrdení sporových strán, vozidlo bolo v poškodenom stave už pred touto škodovou udalosťou. Aby bolo možné hovoriť o navrátení vozidla žalobkyne do stavu pred 24.5.2019, nevyhnutne by po oprave poškodení vzniknutých pri tejto škodovej udalosti muselo naďalej vykazovať skoršie poškodenia. Na to, aby žalobkyňa následne odstránila aj skoršie poškodenia, musela by vynaložiť vlastné finančné prostriedky. Podľa názoru žalovaného k tomu však nedošlo a žalobkyňa si na úkor povinného zmluvného poistenia škodcu nechala odstrániť skoršie poškodenia vozidla, nesúvisiace so škodovou udalosťou zo dňa 24.5.2019 a preto legitímne pristúpil ku kráteniu poistného plnenia o 50 %. Ak by mali byť konklúzie súdu prvej inštancie akceptované, nastávali by absurdné situácie, v ktorých by vlastníci (prevádzkovatelia) značne poškodených motorových vozidiel účelovo vyčkávali (ba dokonca úmyselne vyvolali) vznik škodových udalostí a následne sa z povinného zmluvného poistenia domáhali de facto bezplatnej opravy, resp. plnej refundácie všetkých skorších poškodení. Takéto ponímanie povinného zmluvného poistenia nemôže obstať, na čo reflektuje aj zákonodarca ustanoveniami ZoPZP. Podmienkou na poskytnutie poistného plnenia z povinného zmluvného poistenia za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v plnej výške je totiž to, aby škoda vznikla pri poistnej udalosti spôsobenej poisteným vozidlom. Ak škoda (hoci na časti vozidla poškodenej aj pri následnej škodovej udalosti, krytej povinným zmluvným poistením) existovala už pred škodovou udalosťou, nemôže sa poškodený domáhať jej náhrady od poisťovateľa. Existencia skoršej škody ja na ťarchu vlastníka motorového vozidla, ktorý je povinný znášať náklady na jej odstránenie. Ak ich neznáša a snaží sa ich subsumovať pod rozsah škody krytej povinným zmluvným poistením, bez ďalšieho dochádza k jeho obohacovaniu na úkor poisťovateľa. Ak súd prvej inštancie považoval nárok žalobkyne za dôvodný, poprel tým účel povinného zmluvného poistenia za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a nezohľadnil zákonom stanovený rozsah (povinnosť) poisťovateľa plniť. Odvolaciemu súdu navrhol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne a priznať žalovanému proti žalobkyni nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v plnom rozsahu.

4. Žalobkyňa sa k odvolaniu žalovaného nevyjadřila.

5. Odvolací súd preskúmal vec, súc pritom viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ďalej len C.s.p.), túto prejednal bez nariadenia pojednávania, keďže neboli splnené zákonné podmienky pre jeho nariadenie (nebolo potrebné doplniť, resp. zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem; § 385 ods. 1 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nemožno priznať úspech. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 24. apríla

2024; o termíne verejného vyhlásenia rozsudku boli strany sporu a ich právni zástupcovia upovedomení zákonným spôsobom (§ 378 ods. 1, ods. 2, ods. 3, § 219 ods. 1, ods. 3, § 385 ods. 1 C.s.p.) a keďže sa stotožňuje s dôvodmi rozsudku ako správnymi, rozsudok odvolacieho súdu už ďalšie dôvody neobsahuje. Na zdôraznenie správnosti rozsudku súdu prvej inštancie odvolací súd ale považuje za potrebné uviesť nasledovné.

6. Pri rozhodovaní vychádzal z vyššie uvedených zákonných ustanovení. Rozhodujúcim pre posúdenie vecnej a právnej správnosti rozsudku súdu prvej inštancie boli skutočnosti, ktoré vyšli najavo vykonaným dokazovaním súdom prvej inštancie a ktoré teda nepochybne existovali v čase vyhlásenia jeho rozsudku. Odvolateľ v odvolaní neuviedol žiadne podstatné, rozhodujúce, konkrétne právne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie odvolacieho súdu.

7. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil. Na týchto správnych skutkových zisteniach a právnom posúdení sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania. Rozsudok obsahuje všetky náležitosti uložené ustanovením § 220 C.s.p. V konaní pred súdom prvej inštancie sa nevyskytla žiadna vada uvádzaná v ustanovení § 380 ods. 2 C.s.p., ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie a na ktorú by musel odvolací súd prihliadať.

8. Odvolací súd sa stotožnil v plnom rozsahu so správnym právnym záverom súdu prvej inštancie uvedeným v odôvodnení napadnutého rozsudku, podľa ktorého bolo krátenie poistného plnenia žalovaným o sumu 401,49 € neoprávnené. Dôvodom takéhoto postupu žalovaného bola (krátenie poistného plnenia o 50 %) existencia skorších poškodení motorového vozidla, konkrétne išlo o poškodenie dolnej časti predného nárazníka. Žalovaný považoval záver súdu prvej inštancie o tom, že tieto skoršie poškodenia boli len „drobné“ vady, ktoré si však vyžadovali prelakovanie celého nárazníka za nesprávny, keďže „drobnosť“ nevyplýva zo žiadneho dôkazného prostriedku. Súd prvej inštancie tak nesprávne opomenul reálny stav vozidla pred škodovou udalosťou. Toto skoršie poškodenie nesúviselo so škodovou udalosťou spôsobenou poistníkom žalovaného. Opravou predného nárazníka podľa žalovaného nedošlo k navráteniu vozidla do stavu pred škodovou udalosťou, ale došlo k uvedeniu vozidla do stavu, ktorý tu bol ešte pred jeho skorším poškodením. Odvolací súd považuje uvedené tvrdenie žalovaného v odvolaní za neopodstatnené a má za to, že v prejednávanej veci boli naplnené základné predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu na strane škodcu (poisteného u žalovaného), a to porušenie právnej povinnosti, existencia škody a príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou. V čase pred spôsobením škody muselo motorové vozidlo žalobkyne spĺňať všetky podmienky nevyhnutné na prevádzku na pozemných komunikáciách. V dôsledku škodovej udalosti spôsobenej poistencom žalovaného musela žalobkyňa dať vozidlo opraviť, pričom týmto spôsobom bolo jej vozidlo len dané do pôvodného stavu tak, aby ho žalobkyňa mohla opäť používať za rovnakých podmienok, ako to bolo pred škodovou udalosťou. Opravou vozidla nedošlo k jeho zhodnoteniu a súd prvej inštancie správne skonštatoval, že takáto oprava vozidla bola poškodenej vnútená protiprávnym konaním škodcu, keďže bez dopravnej nehody by žalobkyňa nemusela vynaložiť náklady na opravu poškodení spôsobených poistencom žalovaného. Ak sú k oprave motorového vozidla použité aj nové náhradné diely (napríklad celý nový a originálny nárazník), nie je možné hovoriť o majetkovom prospechu žalobkyne, nakoľko k tejto oprave došlo len za účelom uvedenia jej vozidla do pôvodného stavu a jeho opätovného používania. V danom prípade však ani nedošlo k výmene poškodeného nárazníka za nový, ale len k jeho prelakovaniu, čo nepochybne predstavuje vynaloženie menších nákladov. Trhová hodnota nárazom poškodeného vozidla, aj keď bolo opravené, je nižšia, ako cena motorového vozidla pred touto udalosťou. Žalobkyňa nemôže byť postihnutá za to, že v dôsledku konania škodcu bolo nevyhnutné vykonať opravu dielu motorového vozidla a teda nie je možné od nej spravodlivo požadovať, aby na nehodu doplácala. Pokiaľ žalobkyňa opravou uviedla svoje vozidlo opäť do stavu zodpovedajúceho účelu a príslušným normám, zodpovedajú náklady opravy majetkovej ujme, ktorá spočíva v zmenšení jej majetku. Na tomto mieste odvolací súd poukazuje na to, že žalobkyňa v konaní na základe predložených dôkazov preukázala výšku skutočnej škody, naopak žalovaný v danom prípade neprodukoval žiaden dôkaz (napríklad odborné vyjadrenie, prípadne znalecký posudok) preukazujúci výšku skutočnej škody a nepreukázal, že vykonaním opravy vozidla prelakovaním poškodeného nárazníka došlo k zhodnoteniu vozidla. V tejto súvislosti sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje s rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28. marca 2013, sp. zn. 2 Obdo 48/2012 <<https://app.beck-online.sk/>

bo/document-view.seam?documentId=njzwwxzsgaytexzsl5xwezpl42dq&refSource=text>, na závery ktorého poukázala aj žalobkyňa v odvolaní a v zmysle ktorých rozhodol aj súd prvej inštancie.

9. Žalovaný svoje odvolanie, okrem iného, odôvodnil aj ustanovením § 365 ods. 1 písm. d/ C.s.p., t.j., že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ktorú bližšie nešpecifikoval. Odvolací súd dodáva, že účinný prieskum napadnutého rozhodnutia alebo konania jemu predchádzajúceho môže odvolateľ vyvolať len pomenovaním konkrétnych nedostatkov napadnutého rozhodnutia, resp. konania, ktoré mu predchádzalo, čo žalovaný neurobil.

10. K odvolacím námietkam žalovaného o nesprávnych skutkových záveroch prvoinštančného súdu odvolací súd dodáva, že vnútorné presvedčenie súdu (ako výsledok hodnotenia dôkazov), by sa malo vytvárať na základe starostlivého uváženia a zhodnotenia jednotlivých dôkazov jednotlivo aj v ich komplexnosti tak, aby vychádzalo z pravidiel formálnej logiky. Podľa ustanovenia § 191 C.s.p. dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo. Pri hodnotení dôkazov súd v zásade nie je obmedzovaný právnymi predpismi, ako má z hľadiska pravdivosti ten-ktorý dôkaz hodnotiť; uplatňuje sa teda zásada voľného hodnotenia dôkazov a len vo výnimočných prípadoch zákon súdu ukladá určité obmedzenia pri hodnotení dôkazov (napríklad § 192, § 193, § 205 C.s.p.). Kontrola výsledku hodnotenia dôkazov, ku ktorým dospel súd, sa uskutočňuje najmä prostredníctvom inštitútu odôvodnenia rozsudku upraveného v ustanovení § 220 ods. 2 C.s.p. Súd má povinnosť dbať na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé a vyhovujúce najmä základnej požiadavke preskúmateľnosti. V posudzovanej veci súd prvej inštancie riadne zistil skutkový stav veci, aplikoval naň správny predpis, svoje rozhodnutie podrobne a presvedčivo odôvodnil; z odôvodnenia rozhodnutia presne, zrozumiteľne a určite vyplývajú v logickej nadväznosti a s hodnotiacou väzbou k jednotlivým dôkazom skutkové zistenia, ktoré v súhrne vytvárajú skutkový nálezh súdu. Okolnosti namietané žalovaným v odvolaní vo vzťahu k spôsobu vyhodnotenia vykonaných dôkazov nemajú za následok úvahu odvolacieho súdu, ktorá by nebola zhodná s v napadnutom rozhodnutí prezentovanou úvahou prvoinštančného súdu. V tejto súvislosti odvolací súd poznamenáva, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov, ani právo na to, aby bola strana sporu pred všeobecným súdom úspešná, tzn., aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami a ani právo strany sporu vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov.

11. Pokiaľ žalovaný v odvolaní namietal, že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo, ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo, ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. V posudzovanej veci s odvolaním sa na obsah už uvedeného odôvodnenia, odvolací súd považuje skutkové zistenia súdu prvej inštancie za úplné a ich právne posúdenie súdom prvej inštancie za správne.

12. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. I, § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. a žalobkyni, ktorá mala v odvolacom konaní plný úspech, priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. V zmysle § 262 ods. 2 C.s.p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

13. Záverom odvolací súd ešte poznamenáva, že rozhodol bez nariadenia pojednávania dôvodiac ustanovením § 378 ods. 1, § 219 ods. 1, ods. 3, § 385 ods. 1 C.s.p. a už vyššie uvedenými dôvodmi. S dôrazom na to, že nedoplňal dokazovanie, preto prípadne ďalšie tvrdenia prednesené stranami sporu na pojednávaní na odvolacom súde už nemohli mať vplyv na iné rozhodnutie odvolacieho súdu. Postačovalo preto preskúmanie veci na základe spisovej dokumentácie; strany sporu, predovšetkým odvolateľ ani nevzniesol žiadny presvedčivý dôkaz potvrdzujúci, že iba ústna časť pojednávania nasledujúca po výmene písomných stanovísk by mohla zaručiť spravodlivé konanie (porovnaj napr. rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.4.2002, č. 64336/01, vo veci Lino Carlos

VARELA ASSALINO proti Portugalsku; tiež rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky napr. vo veci vedenej pod sp. zn. 5 Cdo 218/2009, 3 Cdo 51/2011, 3 Cdo 186/2012, 7 Cdo 56/2011).

14. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 10 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1.5.2011; § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).